

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD OFFICIEEL ONDERWIJS**BESLISSING****Nr. GOO/2017/218/(...)**

Inzake: de heer (...), wonende te (...), bijgestaan door Mter (...), advocaat, kantoor houdend (...),

Verzoekende partij

Tegen: (...), vertegenwoordigd door de Deputatie van de Provincieraad, (...), voor wie optreedt de heer (...), jurist bij de Provinciale Juridische Dienst,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 15 februari 2017, heeft Mter (...), namens de heer (...), beroep ingesteld tegen de beslissing van de Deputatie van de Provincieraad van (...) van 26 januari 2017 waarbij aan de heer (...) de tuchtstraf van de schorsing voor de duur van 6 maanden wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens van de zaak

De heer (...) is sedert 1999 werkzaam als leraar aan (...). Hij is vast benoemd.

In zitting van 15 september 2016 beslist de Deputatie een tuchtonderzoek op te starten ten laste van de heer (...) en overweegt hem preventief te schorsen.

De beslissing van de Deputatie wordt aan de heer (...) medegedeeld met een ter post aangetekende brief dd. 16 september 2016 waarin wordt gemeld dat het tuchtonderzoek betrekking heeft op:

- “- *het niet toezien op en (doen) naleven van de veiligheidsvoorschriften die een veilige werkorganisatie in de praktijklokalen en labo's elektriciteit waarborgt;*
- *de overtreding van het reglement voor werkplaats en labo richting elektriciteit, in het bijzonder rubriek B. Persoonlijke veiligheidsuitrusting, punt 5: “Een machine of een schakeling mag maar onder spanning gebracht worden na de goedkeuring van de leerkracht”;*
- *de houding ten opzichte van de leerlingen:*
 - *leerlingen krijgen onvoldoende informatie om praktijkoefeningen te maken;*
 - *nieuwe leerlingen weten onvoldoende welke koppelingen te maken alvorens aan de praktijk te beginnen;*
 - *leerlingen krijgen onvoldoende uitleg bij tekeningen die ze moeten maken, ze krijgen geen feedback bij de tekeningen;*
 - *leerlingen blijven zonder voldoende uitleg over opdrachten en zonder toezicht alleen in het praktijklokaal;*
 - *ondanks heel wat gesprekken, begeleidings- en intervisiemomenten, afspraken en opvolging ervan en coaching is geen verbetering merkbaar in uw houding en aanpak;*
- *de negatieve impact op het leerproces van de leerlingen:*
 - *onvoldoende werkmateriaal ter beschikking stellen;*
 - *onvoldoende en/of onduidelijke werkinstructies aan de leerlingen bezorgen;*
 - *geen en/of onduidelijke feedback geven bij opdrachten die leerlingen uitvoerden;*
 - *onvoldoende aandacht besteden aan de kennis van en het (doen) naleven van de veiligheidsvoorschriften;*
 - *niet creëren van een veilige omgeving waardoor op een onverantwoorde manier les wordt gegeven en onvoldoende voortgang in het leerproces wordt gemaakt;*

- ° *niet realiseren van een positieve en motiverende werkhouding als leerkracht waardoor leerlingen gedemotiveerd raken en een hypotheek wordt gelegd op hun verdere leer- en tewerkstellingsmogelijkheden.”*

In zitting van 13 oktober 2016 wordt de heer (...) door de Deputatie preventief geschorst tot 31 januari 2017. Tegen die beslissing wordt geen administratief beroep ingesteld.

Met een ter post aangetekende brief dd. 22 december 2016 wordt de heer (...) uitgenodigd om op 19 januari 2017 over de voormelde tenlasteleggingen gehoord te worden met als voorstel om hem bij tuchtmaatregel te schorsen voor periode van 6 maanden en de verlenging van de preventieve schorsing in geval van beroep tegen de tuchtstraf.

Na de hoorzitting van 19 januari 2017 beslist de Deputatie in zitting van 26 januari 2017 de heer (...) bij tuchtmaatregel te schorsen voor de duur van 6 maanden en in geval van beroep tegen deze tuchtstraf de preventieve schorsing te verlengen tot de definitieve uitspraak van de beroepsinstantie.

De voormelde tuchtbeslissing wordt met een ter post aangetekende brief dd. 26 januari 2017 aan de heer (...) ter kennis gebracht.

Met een ter post aangetekende brief dd. 15 februari 2017, heeft Mter (...), namens de heer (...), beroep ingesteld tegen de beslissing van de Deputatie van 26 januari 2017.

2. Over het procedureverloop

Met een ter post aangetekende brief dd. 22 februari 2017 werden de partijen opgeroepen voor de zitting van heden.

Er werden geen leden van de Kamer van Beroep gewraakt.

Met een ter post aangetekende brief dd. 28 februari 2017, verzonden op 1 maart 2017, heeft het provinciebestuur een afschrift van het tuchtdossier neergelegd.

Met een ter post aangetekende brief dd. 30 maart 2017, verzonden op 31 maart 2017, heeft de Juridische Dienst van het Provinciebestuur een verweerschrift ingediend en gevraagd de volgende personen op te roepen als getuige:

- mevrouw (...), directeur (...), (...);
- mevrouw (...), leerlingenbegeleider (...), (...);
- mevrouw (...), (...).

Het secretariaat van de Kamer van Beroep heeft de voormelde personen met een brief dd. 4 april 2017 als getuigen uitgenodigd voor de zitting van heden.

De volgende personen zijn als getuigen gehoord en van hun verklaring werd een verslag opgemaakt dat bij het dossier is gevoegd:

- mevrouw (...), leerlingenbegeleidster;
- mevrouw (...), schooldirectrice.

3. Wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft

Tegen een tuchtbeslissing kan bij aangetekend schrijven een gemotiveerd beroep worden ingesteld bij de Kamer van Beroep, binnen *20 kalenderdagen* volgend op de schriftelijke mededeling van de sanctie.

In voorliggend geval werd de tuchtbeslissing van 26 januari 2017 aan de heer (...) betekend met een ter post aangetekende brief dd. 26 januari 2017. Het beroep dat Mter (...), namens de heer (...), met een ter post aangetekende brief dd. 15 februari 2017 heeft ingesteld, is dus ontvankelijk wat de termijn betreft en voldoet aan de gestelde vormvoorwaarden.

Het beroep is ontvankelijk.

4. Over de naleving van de voorschriften bij het tot stand komen van de bestreden tuchtbeslissing

4.1. Ten aanzien van de betwistingen inzake het niet in acht nemen door het schoolbestuur (i.c. (...)) van de bepalingen die betrekking hebben op de tuchtprocedure doet de Kamer van Beroep in laatste aanleg uitspraak met een beslissing die devolutieve werking heeft.

4.2. De Kamer van Beroep is na onderzoek van het voorliggend dossier van oordeel dat de bestreden beslissing niet tot stand is gekomen met schending van de bepalingen die het opleggen van de tuchtstraffen regelen en er geen bepalingen geschonden zijn die op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven of waardoor de beslissing als niet bestaande moet worden beschouwd.

5. Over de gegrondheid van de tenlasteleggingen

5.1. De Kamer van Beroep herinnert eraan dat het beroep tegen een tuchtstraf een devolutieve werking heeft waardoor, zoals gezegd, de zaak in haar geheel bij de Kamer aanhangig wordt gemaakt en de Kamer over de bevoegdheid beschikt om de zaak volledig te onderzoeken en de beoordeling van de tuchtoverheid over te doen en de beweerde tekortkomingen al dan niet kan weerhouden.

5.2.1. In een eerste middel stelt verzoekende partij dat er geen enkel rechtstreeks bewijs is voor de ten laste gelegde feiten en tekortkomingen. De beslissing is gebaseerd op verwijzingen en “stellingen” die leerlingen zouden hebben ingenomen en meldingen die laattijdig gebeurd zijn door getuigen die niet rechtstreeks bij de vermeende feiten aanwezig waren. De bestreden tuchtstraf is volgens verzoekende partij “in de feiten” een uitbreiding van de een vorige tuchtmaatregel. In een tweede middel benadrukt de verzoekende partij dat er een onderscheid is tussen evaluatie n.a.v. slecht functioneren en tucht n.a.v. tekortkoming aan de plichten en betwist dat hij schuld zou hebben aan de ten laste gelegde feiten of minstens dat dit schuldig gedrag niet bewezen wordt. In een derde middel stelt verzoekende partij dat geen opvolging werd gegeven aan de suggestie om een cursus te volgen om te leren omgaan met moeilijke leerlingen, wat ook aantoonde dat de verwerende partij met het dossier tegen hem de eerdere sanctie en de evaluatie “onvoldoende” veeleer heeft willen uitbreiden dan remediërend optreden. In een vierde middel werpt de verzoekende partij op dat de strafmaat buiten proportie is.

5.2.2. De verwerende partij antwoordt op het eerste middel dat de feiten van 13 september 2016 door leerlingen van 3 en 4 EI aan de leerlingenbegeleidster gemeld zijn en aan de directrice, die daarover een verslag hebben opgesteld. Daarbij voegt zich een verklaring van een leraar. Zij wijst erop dat verzoekende partij, toen zij op 22 september 2016 over de feiten gehoord werd in de procedure van preventieve schorsing en ook toen

zij gehoord werd over de voorgestelde tuchtmaatregel, deze feiten “op geen enkele wijze ontkend of weerlegd heeft”, maar dat zij slechts met een ‘licht afwijkende versie’ de ernst van de feiten geminimaliseerd heeft. Zij voegt daaraan toe dat de verzoeker de feiten die betrekking hebben op zijn functioneren, niet ontkent en dat de verzoeker ook geen beroep ingediend heeft tegen zijn preventieve schorsing. Zij betoogt ook dat de tuchtoverheid autonoom de bewijswaarde beoordeelt van de stukken die haar ter beschikking zijn en dat de schooldirectie en het bestuur in dit geval ervoor geopteerd heeft geen leerlingen of hun ouders te laten getuigen omdat de voorgelegde bewijsgegevens duidelijk zijn, omdat de rust in de klas teruggekeerd is en omdat de leerlingen minderjarig zijn, les volgen in het beroepsonderwijs en verbaal niet altijd even sterk zijn zodat het gevaar bestaat dat zij geïntimideerd kunnen worden door een oproeping om te getuigen.

Met betrekking tot het tweede middel antwoordt de verwerende partij dat gegevens die een plaats hebben binnen een evaluatie -problematisch functioneren- niet uitsluiten dat er tuchtrechtelijk kan opgetreden worden en dat uit de vastgestelde feiten blijkt dat de verzoeker zijn elementaire beroepsplichten niet heeft nageleefd, wat hem tuchtrechtelijk aangerekend kan worden.

Ten aanzien van het derde middel stelt de verwerende partij in essentie dat de feiten van 13 september zo frappant zijn dat zij, los van enige begeleiding, een tuchtstraf rechtvaardigen. Zij voegt daaraan toe dat er wel degelijk begeleidingsmaatregelen waren overwogen -wat een getuige kan bevestigen- maar dat redenen die alleen aan verzoekende partij toegeschreven kunnen worden -langdurige afwezigheden op de dienst- verklaren waarom geen begeleiding werd gevolgd.

Op het vierde middel antwoordt de verwerende partij dat de beroepen beslissing duidelijk aangeeft waarom een schorsing van zes maanden de gepaste tuchtstraf is en dat het “niet onredelijk is om voor twee kort opeenvolgende, gelijkaardige tuchtfeiten de tweede maal een zwaardere tuchtstraf op te leggen.

5.3. In de beroepen beslissing legt de Deputatie de heer (...) een tuchtstraf op voor vier feiten die bij nader toezien tot volgende twee feiten herleid kunnen worden: 1) de klacht van leerlingen over onveilig gedrag van de verzoekende partij op dinsdag 13

september 2016 en 2) het onbehoorlijk functioneren van de verzoekende partij wegens zijn houding tegenover de leerlingen en zijn negatieve impact op het leerproces.

Uit het dossier blijkt dat het tuchtdossier opgestart is na de gebeurtenis van 13 september 2016, waarover de leerlingenbegeleidster een verslag heeft opgemaakt. In dat verslag maakt zij melding van vier problemen die de leerlingen bij haar hebben aangebracht: zij maken zich zorgen over de veiligheid in het praktijklokaal, met enerzijds het feit dat de heer (...) niet reageerde toen een leerling uit de klas 4 EI een elektriciteitsdraad waarvan de draden bloot lagen onder spanning bracht en anderzijds het feit dat de heer (...) “nieuwe leerlingen” niet informeert over de basisprincipes inzake; vragen om uitleg worden onvoldoende beantwoord; zij moeten zelf mekaar uitleg geven; zij worden onvoldoende voorbereid op het volgend schooljaar. De verwerende partij heeft die vier problemen als een geheel in het tuchtdossier betrokken. Ook nog op de hoorzitting stelt de vertegenwoordiger van de verwerende partij dat alles teruggaat naar de onveilige situatie, vastgesteld op 13 september zodat de vier tenlasteleggingen slechts heromschrijvingen zijn, vanuit andere gezichtshoeken, van hetzelfde feit.

De Kamer van Beroep volgt die redenering niet. Uit de specificatie van de tenlastelegging zelf door het bestuur blijkt voor de Kamer duidelijk dat ‘de houding ten opzichte van de leerlingen’ en de ‘negatieve impact op het leerproces’ verder gaat dan het specifieke feit van 13 september: de kwalificaties zijn niet toegespitst op het ene feit maar zijn in het meervoud gesteld; er wordt bv. ook niet ingezien wat het “onvoldoende werkmateriaal ter beschikking stellen” te maken kan heeft met het incident. Voorts hebben de leerlingenbegeleidster en de directrice op de hoorzitting erop gewezen dat de tenlastelegging over de houding van de verzoeker een algemeen verwijt betreft dat het incident van 13 september 2016 overstijgt.

De Kamer van Beroep stelt derhalve vast dat het beroepen besluit betrekking heeft op twee tenlasteleggingen: 1) het laten ontstaan van een onveilige situatie op 13 september 2016 en 2) de wijze waarop de verzoeker zijn opdracht als leraar invult.

5.4. De verzoekende partij betwist het deugdelijk bewijs van de feiten. De Kamer van Beroep beoordeelt dit op volgende wijze.

5.4.1. a) de onveilige situatie.

Het dossier bevat een verslag van leerlingenbegeleidster (...) waaruit blijkt dat drie leerlingen uit de klas 4 EI haar zijn komen melden dat de nieuwe leerling in de klas een stekker in het stopcontact gestoken heeft terwijl de draden aan het andere uiteinde niet beveiligd waren en bloot lagen. Het bestaan van dat verslag wordt door de verzoekende partij niet betwist. Het heeft bewijswaarde, weliswaar als een getuigenis uit de tweede hand.

De verzoekende partij verwijt het bestuur geen verklaringen te hebben ingezameld bij de leerlingen die de leerlingenbegeleidster gesproken hebben. Die vraag kan inderdaad gesteld worden -geen beter bewijs dan een verklaring van de rechtstreeks betrokkenen- maar het betekent niet dat het bestuur zich met dat falen elke bewijsmogelijkheid onzeggd heeft. Het bemoeilijkt wel de bewijsvoering.

Het verslag van de leerlingenbegeleidster bewijst dat drie leerlingen van klas 4 EI haar op 13 september gecontacteerd hebben om het incident (een medeleerling stak een stekker in het stopcontact die aan het andere uiteinde niet beveiligd was en de verzoekende partij reageerde niet) te melden. Het dossier bevat ook een verklaring van (...) aan directrice (...) (...), waaruit blijkt dat leerlingen van 3 EI hem hetzelfde incident verteld hebben. Uit het dossier, waarvan de stukken verduidelijkt zijn tijdens de getuigenverhoren, blijkt dat de leerlingenbegeleidster zonder dralen de directrice verwittigd heeft van het voorval en dat de directrice op haar beurt de bevoegde diensten van het provinciebestuur verwittigd heeft met de vraag om dringend op te treden. De leerlingenbegeleidster verwijst in haar getuigenis ook naar de omstandigheid dat zij de leerlingen die haar inlichtten kent en niet twijfelt aan hun geloofwaardigheid. Er is voorts geen reden om aan de geloofwaardigheid van de leerlingenbegeleidster, die een vertrouwensfunctie vervult, te twijfelen. Komt daarbij dat de verzoeker tijdens zijn verhoor door de Deputatie op 22 september 2016 verklaard heeft dat hij 'zijn rug gekeerd had omdat hij geroepen werd door een andere leerling' en dat hij 'nadien gehoord heeft dat de betrokken leerling de schakeling heeft losgemaakt onder spanning'. De verzoekende partij erkent daarmee dat een leerling een onveilige situatie gecreëerd heeft.

De vraag omtrent het bewijs van een tuchtfeit- dus of de heer (...) verantwoordelijk is voor die situatie- beantwoordt de Kamer van Beroep positief op basis van volgende

overwegingen: aan de leerlingenbegeleidster is verklaard dat de verzoeker kon zien wat de leerling deed maar dat hij niet reageerde; de verklaring van (...) bevestigt die verklaring op grond van de verklaring van andere leerlingen. De -vage en algemene- uitleg van de verzoeker dat hij op het ogenblik van de feiten met een andere leerling bezig was ontheft hem niet van de verantwoordelijkheid om de nodige maatregelen te nemen om aansluitingen op het elektriciteitsnet slechts onder persoonlijk toezicht toe te laten en de verzoeker verstrekt geen aanwijzingen waarom exceptionele omstandigheden hem zouden verhinderd hebben die algemene voorzichtigheid in acht te nemen. Bedacht daarbij wordt ook enerzijds dat de verzoeker instond voor slechts 9 leerlingen, 5 van 3 EI en 4 van 4 EI, en anderzijds dat het manipuleren van elektriciteitsdraden, gelet op de evidente risico's, sowieso in alle omstandigheden bijzondere aandacht verdient.

Die overwegingen, gezamenlijk genomen, brengen de Kamer van Beroep ertoe de inbreuk (het scheppen van een onveilige toestand door een leerling) voor bewezen te houden en die inbreuk als een miskennen van zijn beroepsplichten aan de verzoekende partij ten laste te leggen.

5.4.2. b) de houding van de verzoeker als leraar.

Het dossier bevat geen stukken die de Kamer van Beroep toelaten dit feit voor bewezen te houden en het als een tuchtfeit aan de verzoeker tegen te werpen. De verklaring van de leerlingenbegeleidster wordt met geen concrete gegevens gestaafd en gaat eigenlijk terug naar de verslagen die in het kader van het functioneren en de evaluatie van de verzoeker werden opgemaakt. Die evaluatie- en functioneringsverslagen verwijzen gewis naar gegevens die een onbehoorlijk functioneren kunnen onderbouwen, maar dat verantwoordt nog niet waarom de verwerende partij nu plots de overstap kan maken van een evaluatie naar een tuchtactie.

5.5. De verzoeker verwijst naar de gebrekkige begeleiding die hij na zijn eerdere tuchtstraf en zijn negatieve evaluatie kreeg en die zijn handelen kunnen verschonen. Dat standpunt wordt niet gevolgd. De verzoeker dient in alle omstandigheden zijn ambtsplichten naar best vermogen op te nemen en is volledig verantwoordelijk voor zijn daden. Hoogstens kan de ontstentenis van begeleiding betrokken worden bij het bepalen van de strafmaat.

6. Over de strafmaat

6.1. Wat de strafmaat betreft, herinnert de Kamer van Beroep eraan dat zij overeenkomstig artikel 69, § 2 van het rechtspositiedecreet van 27 maart 1991, in laatste aanleg uitspraak doet over het beroep dat door een personeelslid werd ingesteld tegen de door de tuchtoverheid opgelegde tuchtmaatregel. De Kamer van Beroep beschikt hierbij over de volheid van bevoegdheid de beoordeling van de tuchtoverheid over te doen en de strafmaat te herzien zonder de tuchtstraf te mogen verhogen.

6.2. Verzoekende partij beweert dat de huidige tuchtmaatregel moet beschouwd worden als een uitbreiding van wat zich vroeger heeft voorgedaan en waarvoor zij ook tuchtrechtelijk gestraft is. Zij is van oordeel dat een schorsing gedurende 6 maanden een te zware sanctie is en vraagt in ondergeschikte orde een mildere straf.

6.3. Wat voorafgaat plaatst de Kamer van Beroep voor de vraag welke tuchtstraf aangepast is aan de tekortkoming aan zijn beroepsplichten doordat hij als leraar verantwoordelijk is voor een onveilige toestand in de werkplaats.

De Deputatie heeft in het beroepen besluit overwogen dat de heer (...) op 7 mei 2015 een tuchtstraf van drie maanden schorsing opgelegd gekregen heeft en dat het nu “de tweede keer op korte tijd is dat de heer (...) onveilige situaties in de praktijklessen elektriciteit veroorzaakt”. De verzoeker betwist dat niet.

De Kamer van Beroep hecht bijzonder belang aan het feit dat de verzoeker recidiveert: opnieuw -en reeds na een goed jaar- is hij verantwoordelijk voor een onveilige toestand tijdens de praktijkles. Blijkbaar volstond de eerdere tuchtstraf dus niet om hem meer verantwoordelijkheidszin bij te brengen. En er wordt niet ingezien welke remediërende cursus op dat vlak -met name zijn persoonlijke ingesteldheid- enig soelaas had kunnen brengen.

Om die reden is de Kamer van Beroep van oordeel dat het aangehouden tuchtfeit op zich een tuchtstraf van zes maanden schorsing rechtvaardigt.

BESLISSING

Gelet op de artikelen 64 tot 72 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 30 mei 1996, 13 januari 1998 en 15 september 2000, 3 juli 2009 en 24 september 2010;

Gelet op het Huishoudelijk Reglement van de Kamer van Beroep, zoals vastgesteld in zitting van 2 mei 2012 en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 16 mei 2012;

Gelet op de hoorzitting van 26 april 2017;

Na beraadslaging,

Na geheime stemming,

Enig artikel (met 6 stemmen voor de bevestiging van de tuchtstraf en 5 stemmen tegen)

De beslissing van de Deputatie van de Provincieraad van (...) van 26 januari 2017 waarbij aan de heer (...) de tuchtstraf van de schorsing voor de duur van 6 maanden wordt opgelegd, wordt bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 26 april 2017.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit:

De heer André VANDENDRIESSCHE, Voorzitter;

Mevrouw L. DE COREL, mevrouw H. VAN DALEM en de heren D. BATAILLIE, D. DEBROEY, M. STEPMAN en G. VAN DEN BERGHE, vertegenwoordigers van de representatieve verenigingen van inrichtende machten;

Mevrouw A. HUYBRECHTS en de heren S. BRUWIER, W. HENS, D. HUYGE en R. VERSCHUEREN, vertegenwoordigers van de representatieve vakorganisaties.

Bij de stemming werd de pariteit onder de vertegenwoordigers van de inrichtende machten hersteld. Na loting nam de heer D. DEBROEY geen deel aan de stemming.

Mevrouw M. CAN, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

M. CAN

A. VANDENDRIESSCHE